

Arrest

nr. 319 968 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat S. DE SMET loco advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 20 augustus 2022, dienen op 24 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden de dossiers van verzoekers op 13 oktober 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 21 februari 2024.

1.3. Op 31 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend verstuurd worden op 31 mei 2024.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitisch moslim. U bent afkomstig uit de wijk Al Douriyeen, in Al Karkh, in de stad Baghdad. Toen u nog heel jong was, verhuisde u samen met uw familie naar de wijk Al Fadel, in het stadsdeel Al Rusafa van Baghdad. Toen u in uw twintiger jaren was verhuisde u samen met uw familie naar de wijk Tujar, in Hay Al Shaab. Nadat u trouwde verhuisde u naar het huis van uw echtgenote in Al Sarafiya, in Al Wadhiya. Later verhuisde u samen met uw vrouw en kind naar Hay Ur. Hierna ging u samen met hen naar Hay Sommar. In 2005 kocht u een huis in Hay Al Bounouk, waar u met uw gezin woonde tot vlak voor uw vertrek uit Irak.

Uw ouders zijn reeds lang geleden overleden wegens ziekte. Uw broer [A.A.S.] overleed op 5 april 2022. Uw echtgenote verblijft momenteel bij haar zus in de buurt van Sem'iyat Kheil Allah, district Al Dora, Baghdad. Uw zoon [M.] verblijft momenteel in België, waar hij op 15 september 2016 de vluchtelingenstatus kreeg toegekend (CG [...] & OV [...]). Uw twee andere zonen, [A.] (CG [...] & OV [...]) en [E.] (CG [...] & OV [...]), vertrokken samen met u uit Irak en bevinden zich momenteel ook in België, waar ze een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ongeveer tien jaar geleden werd u, samen met uw broer, eigenaar van een winkel in elektriciteits- en bouw materiaal. Het jaar voorafgaand aan uw vertrek uit Irak werkten uw zonen [A.] en [E.] ook in uw winkel.

Op een dag kwamen er twee personen de winkel binnen. U en uw broer vroegen of jullie hen konden helpen. Hierop zeiden ze dat zij jullie konden helpen, en dat zowel zij als jullie hierbij zouden winnen. Ze zouden jullie materialen brengen aan een veel lagere prijs, ervoor zorgen dat jullie minder belastingen zouden moeten betalen, en ze zouden jullie beschermen. In ruil daarvoor zouden zij jullie zakenpartners worden, en vijftig procent van de zaak in handen krijgen. U en uw broer wezen hun voorstel echter af. De twee mensen zeiden dat ze jullie wat tijd zouden geven om na te denken over het voorstel, en dat ze later zouden terugkomen. Hierop vertrokken ze. Het voorstel sloeg nergens op voor jullie, en jullie namen het dan ook niet serieus.

Enkele dagen later, op 4 april 2022, kwamen die twee personen opnieuw naar de winkel, en dit keer kwamen er twee andere personen mee, die aan de deur bleven wachten. Ze waren dit keer tevens gewapend. Ze vroegen of jullie nog hadden nagedacht over hun voorstel. Jullie zeiden dat jullie de vorige keer al hadden geantwoord, en dat jullie niet geïnteresseerd waren. Uw broer voerde het woord en er ontstond een verhitte discussie. De twee personen vroegen of jullie de 'Sayed' kwaad wilden krijgen, waarop uw broer vroeg over wiens Sayed ze spraken, en wie zij eigenlijk waren. Hierop toonde één van de mensen een kaart waar op te lezen stond dat hij lid was van "Asa'ib ahl al-Haqq". Uw broer vroeg hen of ze jullie kwamen bedreigen en stuurde hen vervolgens weg. Hij zei dat ze moesten vertrekken of dat hij anders de politie zou bellen. Die personen antwoordden dat het gevolg hiervan jullie eigen schuld zou zijn en dat jullie hiervoor verantwoordelijkheid zouden moeten opnemen. Daarna vertrokken ze.

Hierna besloot uw broer dat hij koffie ging drinken in een naburige koffiezaak en wou hij er wat tijd spenderen met vrienden. U bleef in de winkel, samen met uw zoon [A.], die hier tevens aan het werk was. Jullie werkten verder in de winkel tot sluitingstijd, en gingen hierna naar huis. U verklaart dat u uw broer belde toen u en uw zoon [A.] de winkel sloten, en omdat uw broer niet opnam, belde u tevens naar zijn vriend, de eigenaar van de koffiezaak. Die wist u echter te vertellen dat uw broer er nooit was komen opdagen. U belde uw broer meermaals maar zijn telefoon stond uit. De volgende ochtend, op 5 april 2022, belde u hem opnieuw, maar zijn telefoon stond nog steeds uit. U ging, via de opening in de metalen afsluiting die uw huis van dat van uw broer scheidde, kijken bij uw broers huis, maar ook hier was hij niet. U keerde terug naar huis en vroeg uw echtgenote om uw zonen wakker te maken zodat jullie konden gaan werken.

Toen u en uw zonen de deur van jullie huis opendeden om te vertrekken, zagen jullie het lichaam van uw broer, badend in bloed. U viel op de grond. Uw zonen belden de ambulance. De ambulance en de politie kwamen. Ze namen het lichaam van uw broer mee naar het ziekenhuis, en jullie volgden met de auto. In het ziekenhuis werd u ondervraagd door de politie, en u legde uit wat er was gebeurd. De inspecteur vroeg u of u klacht wilde indienen, waarop u antwoordde dat u dat niet kon. U vroeg naar uw broers lichaam, en de dokter zei dat u dit de volgende dag kon komen ophalen, samen met de overlijdensakte, waarmee u naar de Martelarenassociatie kon gaan.

De volgende dag, op 6 april 2022, wilde u met uw zonen vertrekken om het lichaam van uw broer te gaan ophalen. Toen u naar de auto liep zag u iets op de grond liggen. Uw zoon [E.] pakte het op en zei dat het een brief was. Hij gaf het aan u en u voelde dat er enig gewicht in zat. U deed het open en zag een papier en een kogel. Het was een bedreiging. U zei hierop dat jullie moesten vluchten en u vertrok samen met uw vrouw en uw zonen naar het huis van uw schoonzus. Hierna gingen u en uw zonen het lichaam van uw broer, alsook

de overlijdensakte, ophalen en begroeven hem. Jullie besloten vervolgens om samen met uw zonen Irak te verlaten, hetgeen u enkele dagen later ook effectief deed.

Jullie verlieten Irak met het vliegtuig, vanuit Baghdad, op 19 april 2022. Jullie reisden legaal naar Turkije, waar jullie op 3 juni 2022 terug vertrokken. Jullie reisden vervolgens via Griekenland, Albanië, Kosovo, Servië, Hongarije, Tsjechië, en enkele onbekende landen, naar België, waar jullie op 20 augustus 2022 aankwamen, en vier dagen nadien een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën neer van volgende documenten: twee psychologische attesten in uw hoofde, een medisch attest in uw hoofde met o.a. uw medicatie, uw badge als zakenman, uw identiteitskaart, uw woonstkaart, het doodscertificaat van uw broer, het certificaat van de Martelarenassociatie in hoofde van uw broer, en de dreigbrief.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaart dat u last heeft van stress en slaapproblemen heeft (CGVS, p. 3). U kan zich niet focussen, en u lijdt aan korte termijn geheugenverlies (CGVS, p. 3). U verklaart dat deze problemen ontstonden door de shock die u heeft ervaren (CGVS, p. 3). U bent momenteel nog steeds in behandeling bij een psycholoog (CGVS, p. 3). Uit twee neergelegde psychologische attesten d.d. 30 maart 2022 en 20 november 2023 blijkt dat u moeizaam slaapt, en last heeft van terugkerende nachtmerries, alsook van uw bloeddruk, overdenken, geheugenproblemen en suïcidale gedachten (zie administratief dossier). U bent depressief en lijdt aan PTSD (zie administratief dossier).

U verklaart tevens dat u last heeft van een hoge bloeddruk maar u nam hiervoor medicatie, alvorens aan het persoonlijk onderhoud te beginnen (CGVS, p. 3). Daarnaast heeft u last met door uw neus ademen en hiervoor zal u een operatie moeten ondergaan (CGVS, p. 4). U heeft de laatste tijd ook veel hoofdpijn (CGVS, p. 4). Uit een medisch document d.d. 26 februari 2024 blijkt dat verdere behandeling van o.a. uw otorinolaryngologische situatie en uw hart vereist is, en wordt uw medische voorgeschiedenis kort beschreven (zie administratief dossier). Tenslotte verklaart u dat u in Irak werd geraakt door shrapnel en dat een deel hiervan nog steeds in uw benen zit (CGVS, p. 4).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-Generaal, en werd eerst en vooral gevraagd hoe het met ging met uw gezondheid aan het begin van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 3). Er werd tevens gevraagd hoe u zich op dat moment voelde en of u zich in staat voelde om het interview te doen (CGVS, p. 3). Bovendien werd gevraagd wat de 'protection officer' kon doen om rekening te houden met uw symptomen tijdens het interview, waarop u antwoordde dat u zich net beter voelt wanneer u over alles kan spreken (CGVS, p. 3). Er werd aangegeven dat er een pauze zou zijn, en dat, mocht u nood hebben aan een bijkomende pauze, u dit altijd mocht aangeven (CGVS, p. 2). Dit werd herhaald (CGVS, p. 3). Wanneer u begon te wenen tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u oké was, en werd er stilte gelaten totdat u weer verder kon (CGVS, p. 14). Er werd verder gepauzeerd, en na de pauze werd u opnieuw gevraagd of alles oké was, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 16). Verder bleek er nergens tijdens het persoonlijk onderhoud enig probleem te zijn.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Zo kan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen.

U verklaart dat u, samen met uw broer, eigenaar was van een winkel in elektriciteits- en bouwmaterialen (CGVS, p. 12). Uw zonen [A.] en [E.] bevestigen dit (CGVS [A.], p. 5 & 8; CGVS [E.], p. 5). Dient te worden opgemerkt dat het CGVS uw tewerkstelling op zich momenteel niet betwist. U verklaart dat er op een dag twee mensen naar de winkel kwamen die jullie een zakenvoorstel deden, hetgeen jullie weigerden (CGVS, p. 12-13). Een paar dagen later kwamen die personen terug en vroegen opnieuw naar jullie reactie op hun zakenvoorstel (CGVS, p. 13). Hierop ontstond er discussie, waarbij uw broer hen vroeg zich voor te stellen,

en zij kenbaar maakten dat ze lid waren van "Asa'ib ahl al-Haqq" (CGVS, p. 13). Uw broer beval hen om te vertrekken, en jullie zeiden dat jullie anders de politie zouden bellen (CGVS, p. 13). Hierop zeiden ze dat het jullie schuld zou zijn, en vertrokken ze (CGVS, p. 13).

Bevreemdend is dat u amper informatie kan geven over deze twee personen die tot twee maal bij jullie zijn langsgesproken. Zo weet u niet hoe ze heetten, noch uit welke buurt ze afkomstig waren (CGVS, p. 16). Het enige dat u kan zeggen is dat ze sjieten waren (CGVS, p. 16). U weet daarnaast niet of ze tijdens hun eerste bezoek al dan niet gewapend waren, omdat jullie daar op dat moment niet op zouden hebben gelet (CGVS, p. 17). Dit is echter bezwaarlijk een detail te noemen. Men mag in alle redelijkheid aannemen dat u toch wel zou hebben gemerkt dat ze wapens droegen of niet. U verklaart dat ze een soort lidmaatschapskaart toonden van Asa'ib ahl al-Haqq (CGVS, p. 13 & 16). Gevraagd of deze kaart ook aangaf welke posities ze hadden binnen de militie, antwoordt u dat deze kaart twee kanten heeft, en de persoon niet de kant toonde met zijn naam, maar enkel de kant waar de naam 'Asa'ib ahl al-Haqq' opstond (CGVS, p. 16-17). Dit is wel zeer toevallig. Gevraagd waarom ze precies zouden willen samenwerken met u en uw broer, antwoordt u dat u geen idee heeft, het enige dat u kan zeggen is dat jullie winkel goed gekend was en goede winst maakte (CGVS, p. 17). Erop gewezen dat jullie soennieten waren en de keuze voor jullie zaak dan daardoor misschien niet voor de hand lag, antwoordt u dat u het niet weet, misschien waren ze van plan om jullie zakenpartners te worden en jullie later uit het bedrijf te zetten, maar u heeft geen idee omdat ze niet met jullie spraken over hun redenen om jullie handelszaak ten dele over te nemen (CGVS, p. 17). Dat u geen duidelijke reden kan geven waarom ze die samenwerking überhaupt wilden aangaan, behalve dan dat jullie zaak winstgevend en gekend was, is merkwaardig. Dat jullie zaak winstgevend en gekend was, is bovendien slechts een zeer algemene reden, en kan niet verduidelijken waarom net jullie zaak werd gekozen, er zullen immers nog wel andere winstgevende zaken in de buurt zijn geweest. Indien die twee personen jullie wilden overtuigen van hun zakenvoorstel moeten zij toch meer toelichting of uitleg hebben gegeven over hun preciese redenen daartoe dan u momenteel zelf kan toelichten. Ook over de concrete details van het zakenvoorstel heeft u geen informatie. Zo kan u niet zeggen hoe deze personen ervoor konden zorgen dat jullie minder belastingen zouden moeten betalen, u weet alleen dat ze behoorden tot milities en dat milities de macht hebben in de staat (CGVS, p. 18). Ook vanwaar ze de goederen zouden halen die ze goedkoper aan jullie zouden verkopen, kan u niet zeggen, noch wat voor soort goederen ze zouden verkopen (CGVS, p. 18). U verklaart dat jullie niet over deze zaken spraken, omdat u en uw broer het voorstel van begin af aan weigerden (CGVS, p. 18). Het is merkwaardig dat jullie hen niet eerst hun zakenvoorstel lieten uitleggen, te meer u verklaart dat jullie tijdens hun eerste bezoek nog niet wisten dat ze deel uitmaakten van een militie (CGVS, p. 17-18). Gevraagd naar de reden hiervoor, stelt u simpelweg dat u en uw broer genoeg waren om de zaak te laten werken, dat jullie al leveranciers hadden, en niet graag mensen buiten de familie in de zaak hadden (CGVS, p. 18). Ook uw zoon [E.] verklaart dat jullie familie niet hield van vreemden in de zaak (CGVS [E.], p. 9). Dat u echter als zakenman niet eens een nieuw en mogelijks interessant zakenvoorstel zou aanhoren - of u het voorstel zou aannemen kon u nadien nog beslissen -, doet de wenkbrauwen fronsen.

Dient te worden opgemerkt dat het tevens merkwaardig is dat u en uw broer, nadat die personen zich bij hun tweede bezoek als leden van Asa'ib ahl al-Haqq kenbaar hadden gemaakt, hen zo brutaal wegstuurden, aangezien u verklaart dat ze op dat moment wel degelijk gewapend waren (CGVS, p. 13). U stelt dat vooral uw broer kwaad werd en begon te roepen (CGVS, p. 13). Hij kon immers niet tegen onrecht, en was niet zo bang als u (CGVS, p. 13 & 19). U zei hen echter ook dat u de politie zou bellen (CGVS, p. 13). Uw zoon [A.], die op dat moment tevens in de winkel aan het werken was, bevestigt dat er sprake was van geroep en getier (CGVS [A.], p. 10). Dat jullie gewapende militieleden op een dergelijke manier zouden afwimpelen, en bovendien zouden dreigen met een telefoontje naar de politie, wat duidelijk een escalatie tot gevolg kon hebben, doet de wenkbrauwen fronsen. Eerder zou men kunnen verwachten dat jullie hen zouden hebben proberen sussen of afwimpelen op een minder provocerende manier teneinde hun niet uit te dagen.

U verklaart dat uw broer, nadat ze een tweede keer waren langs geweest, de winkel verliet en koffie ging drinken in de koffiezaak wat verderop (CGVS, p. 13 & 19). Gevraagd hoelang na het bezoek uw broer vertrok, kan u hier geen duidelijk antwoord op geven (CGVS, p. 19). Ook uw zoon [A.] kan hier niet op antwoorden (CGVS [A.], p. 10). Gevraagd of het niet gevaarlijk was dat uw broer alleen vertrok vlak na het incident met de militieleden, antwoordt u dat uw broer een simpele man was die geen twee keer nadacht over iets en dat hij niet bang was (CGVS, p. 19). Dit is echter opnieuw geen afdoende argument om dergelijk onvoorzichtig gedrag te verantwoorden. In alle redelijkheid mag worden aangenomen dat uw broer toch enigszins behoedzaam zou zijn geweest en de kat uit de boom zou hebben gekeken vooraleer hij kort na de militieleden zelf de straat opging.

U verklaart dat u uw broer opbelde op het moment dat u en uw zoon [A.] die dag de winkel afsloten, en omdat uw broer niet opnam, belde u tevens naar zijn vriend, de eigenaar van de koffiezaak (CGVS, p. 19). Die wist u echter te vertellen dat uw broer er nooit kwam opdagen, en vroeg u of alles oké was, waarop u antwoordde van wel (CGVS, p. 19). Het is merkwaardig dat u zei dat alles oké was, ondanks dat uw broer niet opnam en nooit bij die koffiezaak was gearriveerd. Waarom u toen niet al onmiddellijk alarm sloeg maar dit pas deed de

volgende ochtend toen u het lijk van uw broer voor de deur vond, is niet duidelijk. Opnieuw zou men kunnen verwachten dat u die avond al navraag zou hebben gedaan in de buurt naar uw broer en/of iemand hem had gezien nadat hij jullie winkel had verlaten. Eén van jullie had ook al een kijkje kunnen gaan nemen in de koffiezaak van zijn vriend; wat jullie evenmin hebben gedaan. Dat u toen zelf niet ongerust was geworden, geen stappen ondernam om uw broer te bereiken en/of te vinden, is bijzonder merkwaardig en houdt in de context van uw relaas weinig steek.

U verklaart dat u de volgende ochtend het lichaam van uw broer voor de deur van jullie huis terugvond (CGVS, p. 14, 19 & 26). Ook uw zoon [E.] verklaart op het CGVS dat jullie uw broer de dag na het tweede bezoek vonden (CGVS [E.], p. 9). Bevreemdend is dat u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw broer pas 'enkele dagen' na het tweede bezoek van de militieleden 'vermist' geraakte (CGVSvragenlijst, vraag 5). U geeft er echter wel dezelfde datum, met name 5 april 2022 (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, stelt u dat het een fout is (CGVS, p. 19). Er werd u echter aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of uw verklaringen van het eerste interview correct waren, en welke de fouten waren (CGVS, p. 5). U zei dat u zich niet alle fouten kon herinneren; op het moment van het eerste interview was u mentaal niet aanwezig om de fouten te detecteren (CGVS, p. 5). Deze uitleg is niet ernstig. Men dunkt immers dat u zich wel zou herinneren wat eventueel foutief was genoteerd inzake dergelijke belangrijke gebeurtenissen in uw leven, te meer aangezien u dit achteraf nog kon nalezen en bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS - eventueel voorzien van een geheugensteuntje - ten berde kon brengen. Het element of uw broer direct na het bezoek van de militieleden verdween of pas enkele dagen later kan bezwaarlijk een detail worden genoemd. Dat u zich anderzijds wel de exacte datum kan herinneren doch niet de tijdsduur tussen het tweede bezoek van de militieleden en zijn vermissing, is niet ernstig te noemen en laat eerder uitschijnen dat uw verhaal niet op de waarheid is gestoeld.

U verklaart dat jullie de dag volgend op de dood van uw broer in de voortuin een brief vonden (CGVS, p. 20). Ook uw zonen [A.] en [E.] bevestigen dit (CGVS [A.], p. 11; CGVS [E.], p. 10). Gevraagd wat er exact in de brief stond, stellen zowel u als uw zoon [A.] dat erin stond dat indien u niet zou samenwerken met hen of hun bevelen zou accepteren, ze u en uw familie zouden vermoorden, zoals uw broer ook werd gestraft (CGVS, p. 20; CGVS Ali, p. 11-12). Het is bevreemdend dat uw broer dan wel onmiddellijk werd vermoord, maar dat ze u en/of uw zonen voorlopig met rust lieten en 'enkel' een brief stuurden, niettegenstaande ze u wisten wonen en even driest hadden kunnen te werk gaan als klaarblijkelijk met uw broer was gebeurd (CGVS, p. 20). Uw zoon [E.] kan hier geen verklaring voor bieden (CGVS [E.], p. 12). U hierover bevestigd, stelt u dat uw broer werd vermoord omdat hij een verhitte discussie met hen had, en hen uit de winkel had gezet, waarna ze hem hadden gezegd dat hij daarvoor zou boeten (CGVS, p. 20). Echter, u verklaarde daarbij aanwezig te zijn geweest en stelde dat u ook zei dat als ze niet weggingen, u de politie zou bellen, waardoor u zich - althans in hun optiek - evenmin meegaand heeft opgesteld (CGVS, p. 13). Bovendien stelt u dat tijdens het tweede bezoek zowel u als uw broer werden bedreigd mochten jullie niet met hen samenwerken (CGVS, p. 17). In dit opzicht is het niet logisch dat uw broer meteen zou zijn vermoord, ttz. nog alvorens hij het koffiehuis kon bereiken - wat dus bijzonder snel was - maar dat u enkel een dreigbrief heeft ontvangen en op die manier de nodige voorzorgen kon treffen. Eén en ander valt niet met elkaar te rijmen en doet opnieuw ernstige twijfels rijzen bij de oprechtheid van uw relaas.

Dient verder te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u niet weet wat er met uw winkel verder is gebeurd na jullie vertrek (CGVS, p. 21). Ook uw zonen [A.] en [E.] hebben hier geen idee van (CGVS [A.], p. 12; CGVS [E.], p. 11). Zij verklaren bovendien dat er niemand van de familie nog naar de winkel ging na jullie vertrek (CGVS [A.], p. 13; CGVS [E.], p. 11). Gevraagd of uw vrouw dit niet weet, antwoordt u dat ze niet buitenshuis gaat (CGVS, p. 21). Gevraagd of niemand anders in Irak u daarover kan informeren, stelt u dat jullie telefoons onderweg werden afgenomen en dat u zich geen telefoonnummers kan herinneren; een gegeven dat moeilijk kan worden aanvaard aangezien ook hier kan worden verwacht dat u en/of uw zonen relevante contactnummers zouden hebben bewaard, of opgeschreven of gememoriseerd (CGVS, p. 21). U en uw zonen hebben momenteel in Irak enkel contact met uw echtgenote (CGVS, p. 21). Dat u geen moeite meer zou doen om te achterhalen wat er met uw zaak gebeurd - de reden van alle moeilijkheden en ook van de dood van uw broer -, wijst op een grote desinteresse in uw eigen verhaal, hetgeen de geloofwaardigheid hiervan volledig ondermijnt. Dat uw echtgenote geen navraag zou hebben kunnen doen naar wat er met de zaak is gebeurd, eventueel via derden, kan niet worden aangenomen. Deze zaak was bovendien jullie bron van inkomsten; minstens moet zij weet hebben welke bestemming jullie familiezaak al dan niet heeft gekregen, en/of zij nog altijd verdiensten kan halen uit jullie winkel. Dat jullie hierover niks weten, ook totaal geen initiatief nemen hieromtrent, is een brug te ver.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopie van uw identiteitskaart en uw woonstkaart zijn hoogstens een aanduiding van uw identiteit en herkomst, die in de beslissing momenteel niet worden betwist. U legt echter geen originele stukken neer. De kopie van uw badge als zakenman is hoogstens een aanduiding van uw tewerkstelling, hetgeen in de beslissing momenteel niet wordt betwist, doch wel de problemen die u als gevolg daarvan zou hebben gekregen. De kopie van het overlijdenscertificaat van uw broer is hoogstens een aanduiding van diens overlijden, maar toont geenszins aan door wie, of waarom uw broer werd gedood - aangenomen dat het hier effectief om uw broer gaat en hij effectief werd vermoord; iets wat evenmin is aangetoond. U legt ook in dit verband enkel een kopie neer, geen origineel. Wat de kopie van het certificaat van de Martelarenassociatie in hoofde van uw broer, en de kopie van de dreigbrief betreffen, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Ook hier dient nogmaals opgemerkt dat het geen originelen betreffen en dat, gelet op het makkelijk te manipuleren karakter van kopieën, deze überhaupt weinig of geen bewijswaarde hebben. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

De kopieën van uw psychologische attesten en van uw medisch attest werden hierboven reeds besproken echter tonen geen causaal verband aan met de door u geopperde redenen voor uw vertrek uit Irak. Echter, kan de diagnose of vaststellingen gedaan in deze attesten geenszins de door u voorgehouden asielmotieven aantonen. Een arts doet vaststellingen over de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn/haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of psychische aandoeningen, maar kan hij/zij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen of waarvan de psychische toestand het gevolg is. Een arts dient zich hiervoor ook te baseren op de gezegden van de patiënt.

Uw zoon [M.] verblijft momenteel in België, waar hij op 15 september 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg (CG [...] en OV [...]). U verklaart dat hij politiem an was, en verzuimde aan zijn bevel om tegen Daesh te gaan vechten, en daarom het land is ontvlucht (CGVS, p. 9). Uw zoon [E.] bevestigt dit (CGVS [E.], p. 5). Het gegeven dat uw zoon [M.] hier een beschermingsstatus werd toegekend, wijzigt evenmin bovenstaande appreciatie van uw asielverzoek. Wat de problemen van uw zoon betreffen, dient te worden opgemerkt dat deze geenszins gerelateerd zijn aan uw huidig asielrelaas, noch aan dat van uw twee andere zonen. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Dient hier nog te worden aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw beide zonen [E.] en [A.] eveneens en beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247>) of <https://www.refworld.org/>, en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiietische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiietische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse "Coordination Framework". Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie

van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een

situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitisch moslim. Toen u nog heel jong was woonde u in Hay Sommar, in Bagdad. U groeide echter op in Al Bounouk, waar u verbleef tot vlak voor uw vertrek uit Irak.

Uw broer [M.] verblijft momenteel in België, waar hij op 15 september 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg (CG [...] & OV [...]). Uw vader [R.] (CGVS [...] & O.V.[...]) en uw broer [E.] (CGVS [...] & O.V.[...]), vertrokken samen met u uit Irak en bevinden zich momenteel tevens in België, waar ze een verzoek om internationale bescherming indienden. Uw moeder verblijft momenteel bij haar zus in de buurt Sem'iyat Kheil Allah, district Al Dora, Baghdad. Uw paternale oom [A.A.S.] overleed op 5 april 2022.

Dient te worden vastgesteld dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op het feitenrelaas dat door uw vader [R.A.S.A.] (CGVS [...] & O.V.[...]), werd aangehaald. Dit feitenrelaas, gebracht door uw vader kan hier, ten aanzien van uw verzoek om internationale bescherming, worden hernomen en luidt als volgt:

[idem feitenrelaas eerste bestreden beslissing]

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën neer van volgende documenten: uw identiteitskaart, de dreigbrief, het doodscertificaat van uw oom, en het attest van de 'Martyrs Foundation' in hoofde van uw oom.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In hoofdorde dient te worden vastgesteld dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de asielmotieven die door uw vader [R.A.S.A.] (CGVS [...] & O.V.[...]), werden aangehaald en die uzelf herneemt. Dient evenwel te worden opgemerkt dat in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze beslissing is ook op u van toepassing en kan aldus hier, ten aanzien van u en de verklaringen die u heeft afgelegd, worden hernomen en luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopie van uw identiteitskaart is hoogstens een aanduiding van uw identiteit en herkomst, die in de beslissing momenteel niet wordt betwist. De kopie van het doodscertificaat van uw oom is hoogstens een aanduiding van diens overlijden, maar toont geenszins aan door wie, of waarom uw oom - aangenomen dat het uw oom betreft wat evenmin is aangetoond - werd vermoord. Wat de kopie van het attest van de 'Martyrs Foundation' in hoofde van uw oom, en de kopie van de dreigbrief betreffen, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Ook hier dient opgemerkt dat het geen originelen betreffen en dat, gelet op het makkelijk te manipuleren karakter van kopieën, deze überhaupt weinig of geen bewijswaarde hebben. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

Uw broer [M.] verblijft momenteel in België, waar hij op 15 september 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg (CG [...] en OV [...]). U vader verklaart dat hij politieman was, en verzuimde aan zijn bevel om tegen Daesh te gaan vechten, en daarom het land is ontvlucht (CGVS, p. 9). Uw broer [E.] bevestigt dit (CGVS [E.], p. 5). Het gegeven dat uw broer [M.] hier een beschermingsstatus werd toegekend, wijzigt evenmin bovenstaande appreciatie van uw asielverzoek. Wat de problemen van uw broer betreffen, dient te worden opgemerkt dat deze geenszins gerelateerd zijn aan uw huidige asielrelaas, noch aan dat van uw vader en broer [E.]. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale

beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Voor de volledigheid kan nog worden aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw broer [E.R.A.A.] (CG [...] en OV [...]) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular

Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen

maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Bagdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden

aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitisch moslim. U groeide op in Hay Sommar, in Bagdad, waar u ongeveer tot de leeftijd van vijf jaar verbleef. Hierna verhuisde u naar Al Bounouk, waar u verbleef tot vlak voor uw vertrek uit Irak.

Uw broer [M.] verblijft momenteel in België, waar hij op 15 september 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg (CG [...] & OV [...]). Uw vader [R.] (CG [...] & OV [...]) en uw broer [A.] (CG [...] & OV [...]), vertrokken samen met u uit Irak en bevinden zich momenteel tevens in België, waar ze een verzoek om internationale bescherming indienden. Uw moeder verblijft momenteel bij haar zus in de buurt Sem'iyat Kheil Allah, district Al Dora, Bagdad. Uw paternale oom [A.A.S.] overleed op 5 april 2022.

Dient te worden vastgesteld dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op het feitenrelaas dat door uw vader [R.A.S.A.] (CG [...] & OV [...]), werd aangehaald. Dit feitenrelaas kan hier, ten aanzien van uw verzoek om internationale bescherming, worden hernomen en luidt als volgt:

[idem feitenrelaas eerste bestreden beslissing]

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën neer van volgende documenten: uw identiteitskaart, de dreigbrief, het doodscertificaat van uw oom, en het attest van de ‘Martyrs Foundation’ in hoofde van uw oom.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In hoofdorde dient te worden vastgesteld dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de asielmotieven die door uw vader [R.A.S.A.] (CG [...] & OV [...]), werden aangehaald en die uzelf herneemt. Dient evenwel te worden opgemerkt dat in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze beslissing is ook op u van toepassing en kan aldus hier, ten aanzien van u en de verklaringen die u heeft afgelegd, worden hernomen en luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopie van uw identiteitskaart is hoogstens een aanduiding van uw identiteit en herkomst, die in de beslissing momenteel niet wordt betwist. De kopie van het doodscertificaat van uw oom is hoogstens een aanduiding van diens overlijden, maar toont geenszins aan door wie, of waarom uw oom - aangenomen dat het uw oom betreft wat evenmin is aangetoond - werd vermoord. Wat de kopie van het attest van de ‘Martyrs Foundation’ in hoofde van uw oom, en de kopie van de dreigbrief betreffen, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat

allerminst het geval is gebleken. Ook hier dient opgemerkt dat het geen originelen betreffen en dat, gelet op het makkelijk te manipuleren karakter van kopieën, deze überhaupt weinig of geen bewijswaarde hebben. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

Uw broer [M.] verblijft momenteel in België, waar hij op 15 september 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg (CG [...] & OV [...]). U vader verklaart dat hij politieman was, en verzuimde aan zijn bevel om tegen Daesh te gaan vechten, en daarom het land is ontvlucht (CGVS, p. 9). Uzelf bevestigt dit (CGVS [E.], p. 5). Het gegeven dat uw broer [M.] hier een beschermingsstatus werd toegekend, wijzig evenmin bovenstaande appreciatie van uw asielverzoek. Wat de problemen van uw broer betreffen, dient te worden opgemerkt dat deze geenszins gerelateerd zijn aan uw huidige asielrelaas, noch aan dat van uw vader en broer [A.]. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Voor de volledigheid kan nog worden aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw broer [A.] (CG [...] & OV [...]) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is

binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse 'Coordination Framework'. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu

Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er

geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Verzoekers gaan vooreerst in op het kwetsbare profiel van eerste verzoeker, waarmee volgens hen onvoldoende rekening gehouden werd. Hij heeft de dood van zijn broer moeilijk kunnen verwerken en is momenteel nog steeds in behandeling bij een psycholoog, die weinig vooruitgang ervaart. Uit de psychologische attesten blijkt volgens hen dat hij lijdt aan een depressie en aan PTSD, dat hij last heeft van nachtmerries, bloeddruk, geheugenproblemen en suïcidale gedachten. Uit het medisch document van 26 februari 2024 blijkt volgens hen dat verdere behandeling van o.a. zijn neus-keel-oor situatie en zijn hart vereist is, en wordt zijn medische voorgeschiedenis kort beschreven. Hij zou ook het zicht verliezen aan één van zijn ogen door de enorme stress en de druk die hij ervaart. De vraag of hij in staat is het onderhoud te doorlopen en het verlenen van een pauze is volgens hen niet voldoende om te stellen dat er rekening gehouden werd met de bijzondere procedurele noden. Zij wijzen erop dat eerste verzoeker geweend heeft tijdens zijn relaas, wat er volgens hen op wijst dat hij getraumatiseerd is en verwijten de commissaris-generaal hieraan volledig voorbij te zijn gegaan. Zij voegen nog toe dat zijn psychologische situatie er niet beter op geworden is, dat hij om de twee dagen het verhaal in zijn hoofd herhaalt en begint te wenen, hij alleen op zijn kamer zit, met niemand praat en alleen maar overleeft op dit moment.

Vervolgens gaan verzoekers in op hun documenten en voeren zij aan dat zij van verschillende documenten ook de originelen hebben en dat een verwijzing naar algemene corruptie in Irak niet voldoende is zonder dat er hierbij verduidelijkt wordt waarom de documenten er vals zouden uitzien. Het enkele feit dat er in een land

corruptie welig tiert, heeft volgens hen niet tot gevolg dat documenten geen bewijswaarde hebben. Zij voegen toe dat een document niet alle bewijswaarde mag worden ontnomen als het een niet geloofwaardig relaas ondersteunt vermits in het andere geval elk document nutteloos is indien niet onderzocht wordt of de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas kan worden hersteld.

Voor wat betreft het vluchtrelaas, voeren zij aan dat het korte termijn geheugen van eerste verzoeker wel aanvaard wordt, maar toch tegen hem gebruikt wordt waar geoordeeld wordt dat het bevreemdend is dat hij amper informatie kan geven over de twee personen die tot twee maal toe bij hun huis zijn langsgekomen. Zij benadrukken dat er ondertussen reeds meer dan twee jaar is overgegaan en dat hij ernstig getraumatiseerd is. Zij stellen verder dat het opvallend is dat uit de persoonlijke onderhouden onderling geen enkele tegenstrijdigheden blijken en benadrukken dat ze de militieleden niet bruut hebben weggestuurd, maar hun aanbod in overweging genomen hebben en hebben uitgelegd waarom ze het niet konden aanvaarden. Zij gaven ook aan dat de broer van eerste verzoeker weinig vrees had en voegen toe dat hij veel sterker was dan eerste verzoeker. Na het vertrek van de militieleden zijn de broers nog een uur in discussie geweest en nadien wilde de broer van eerste verzoeker nog een koffie gaan drinken. Het CGVS heeft volgens hen ten onrechte geoordeeld dat zij niet zouden weten wanneer hij precies vertrok. De commissaris-generaal maakt volgens hen een verkeerde interpretatie, daar de man van de koffiezaak op dat moment niet in de zaak aanwezig was, waardoor hij niet kon helpen en waarop eerste verzoeker zei dat het geen probleem was. Zij menen dat ofwel eerste verzoeker dit niet grondig heeft kunnen uitleggen omwille van zijn psychologische toestand ofwel dit verkeerd vertaald of geïnterpreteerd werd door de tolk of de *protection officer* nu zij in ieder geval wel degelijk meteen alarm hebben geslagen, maar dat de politie hen meedeelde dat een persoon minstens 24u vermist moet zijn, vooraleer ze in actie kunnen schieten. Zij voeren nog aan dat eerste verzoeker op het interview bij de DVZ wel fysiek aanwezig was, maar mentaal allerminst en dat hij amper wist wat hem overkomen was na de reisweg. Zij vervolgen dat de dood op de broer van eerste verzoeker net een gevolg was van de weigering van het aanbod en dat de dreigbrief vervolgens een waarschuwing en een kans was, want indien eerste verzoeker niet zou ingaan op het voorstel, hem hetzelfde lot te wachten zou staan, wat volgens hen een logische werkwijze is. Zij lichten toe dat zij meteen na de traumatische gebeurtenis het land verlaten hebben, dat de vrouw van eerste verzoeker ook de woning verlaten heeft en op heden bij haar zus verblijft, in een andere wijk van Bagdad. Het is volgens hen dan ook niet geheel onlogisch dat ze geen nieuws hebben over de huidige staat van de winkel. Ze stellen dat ze haar hebben gevraagd of zij in de mogelijkheid zou zijn om informatie te bekomen over de huidige situatie van de winkel en zullen die informatie bijbrengen zodra zij nieuws ontvangen. Zij benadrukken dat zij een overlijdensakte, een bevestiging van het overlijden en een dreigbrief voorleggen en menen dat het onredelijk is om die aan de kant te schuiven.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingssituatie verwijzen verzoekers naar het rapport van het UNHCR waaruit blijkt dat ze in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of dat hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend net omdat zij een voorstel van de militie weigerden en aldus als personen werden beschouwd die zich verzetten tegen PMF-delen die buiten staatscontrole opereren. Zij verwijten de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de recentere COI focus Irak - veiligheidssituatie van 24 mei 2024, waarin hun relaas ook wordt bevestigd.

Vervolgens kaarten zij aan dat de veiligheidssituatie in Bagdad volatiel is. Er werd volgens hen geen voldoende rekening gehouden met de recente bronnen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgend nieuw stuk:

- Brief van tweede verzoeker.

3.2. Op 5 december 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022;
- COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

3.3. Op 9 december 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waaraan hij de volgende nieuwe stukken voegt:

- Foto's van hun winkel in Irak;
- Facturen uit de winkel;
- Het eigendomscertificaat van de winkel;
- Belastingdocument van de overheid;
- Een psychologisch attest d.d. 22/08/2024 betreffende R.A.S.A..

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Bijzondere procedurele noden

4.3.1. De commissaris-generaal overweegt op goede gronden dat in hoofde van eerste verzoeker bijzondere procedurele noden aanwezig zijn.

In de twee psychologische attesten van 30 maart 2022 en 20 november 2023, attesteert de psychologe dat eerste verzoeker lijdt aan slaapstoornissen, die gepaard gaan met terugkerende nachtmerries, hoge

bloeddruk, overmatig piekeren, geheugenproblemen, dissociatieve episodes en zelfmoordgedachten, die hij onder controle probeert te houden. Er werden verschillende testen afgenomen, waaruit blijkt dat eerste verzoeker lijdt aan een ernstige depressie en aan een post-traumatisch stresssyndroom (PTSS). Er wordt aangeraden om de psychologische begeleiding voort te zetten (AD CGVS (eerste verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2-3).

Het medisch attest van 22 augustus 2024 (aanvullende nota d.d. 9 december 2024, stuk 8), opgesteld door een klinisch psycholoog, geeft aan dat eerste verzoeker lijdt aan een ernstige depressie naar aanleiding van de dood van zijn broer, die nog verergerd is sinds hij kennis nam van de negatieve beslissing inzake zijn beschermingsverzoek. Daarnaast wordt erop gewezen dat verzoeker lijdt aan een post-traumatisch stresssyndroom en dat zijn mentale gezondheid precair is.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigt eerste verzoeker dat hij last heeft van stress en slaapproblemen, dat hij moeilijkheden heeft om zich te focussen, dat hij lijdt aan kort geheugenverlies ten gevolge van zijn problemen in Irak en dat hij nog steeds wordt opgevolgd door zijn psycholoog (NPO eerste verzoeker, p. 3). Voorts maakt hij melding van een hoge bloeddruk, waarvoor hij medicatie neemt, van last bij het ademen door de neus, waarvoor hij een operatie dient te ondergaan, van hoofdpijn en van een schrapnel, waarvan een deel nog steeds in zijn been zit (NPO eerste verzoeker, p. 3-4). In het medisch attest van 26 februari 2024 wordt een kort overzicht gegeven van zijn medische voorgeschiedenis en wordt bevestigd dat hij lijdt aan verschillende aandoeningen, o.a. aan zijn hart, waarvan sommige regelmatig en chronisch moeten worden opgevolgd.

De vaststelling dat een persoon een psychische aandoening heeft, wat voor eerste verzoeker niet betwist wordt, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89). Uit het geheel van de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat eerste verzoeker, ondanks zijn psychologische en andere medische problemen, niet in staat was om het persoonlijk onderhoud op gedegen wijze te doorlopen. Voorafgaand aan het onderhoud werd hij bevraagd omtrent zijn gezondheid, zijn klachten en zijn huidige gemoedstoestand. Verzoeker stelt dat hij er in het algemeen geen probleem mee heeft om aanwezig te zijn en dat hij zich doorgaans beter voelt als hij over zijn problemen kan praten. Gevraagd of zijn symptomen een impact kunnen hebben op het persoonlijk onderhoud, geeft hij aan dat hij dit niet met zekerheid kan zeggen, maar dat hij heel emotioneel wordt als hij aan zijn problemen terugdenkt. Op de vraag of hij zich in staat voelt om het interview te laten doorgaan, maakt hij geen bezwaar. De *protection officer* informeert voorts naar wat zij kan doen om rekening te houden met zijn symptomen tijdens het interview, waarop verzoeker antwoordt dat hij zich beter voelt als hij deze zaken kan bespreken (NPO eerste verzoeker, p. 3). Hij wordt er bovendien herhaaldelijk op gewezen dat hij het kan signaleren wanneer het te moeilijk voor hem wordt of indien er een pauze moet worden ingelast (NPO eerste verzoeker, p. 2, 3, 14). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat wanneer hij door zijn emoties overmand werd, hij steeds gevraagd werd of hij in staat was om verder te doen en hem een moment geboden werd om te kalmeren (NPO eerste verzoeker, p. 14-16). Op het einde van het persoonlijk onderhoud wordt hem uitdrukkelijk gevraagd of hij alle vragen goed begrepen heeft en of hij de gelegenheid had om al zijn problemen uiteen te zetten, waarop verzoeker bevestigend antwoordt en toevoegt dat het hem zelfs hielp om zich een beetje beter te voelen (NPO eerste verzoeker, p. 23). Er zijn dan ook geen indicaties voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat eerste verzoeker niet over voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoekers laten na in *concreto* te duiden hoe, waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met eerste verzoekers psychologische en medische toestand, laat staan hoe dit een weerslag zou hebben gehad op de beoordeling van hun nood aan internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motiveringen en beslissingen. De loutere bewering dat er geen rekening gehouden werd met verzoekers emotionele toestand tijdens het gehoor en dat het inlassen van pauzes niet voldoende is, betreft niet meer dan een algemene kritiek, die voorbijgaat aan de concrete inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Dat aan eerste verzoeker geen passende steunmaatregelen werden verleend, kan niet worden aangenomen.

4.3.2. In de tweede en derde bestreden beslissingen, genomen ten aanzien van tweede en derde verzoeker, wordt in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Het vluchtrelaas van verzoekers kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar Irak gedood te worden door militieleden van Asa'ib ahl al-Haqq omdat zij weigerden in te gaan op hun zakenvoorstel. Zij verklaren dat die militieleden hierdoor de broer van eerste verzoeker (A.A.S.) gedood hebben.

4.4.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissingen verzoekers de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het is bevreemdend dat eerste verzoeker amper informatie kan geven over de twee personen die tot tweemaal toe bij hem zijn langsgesproken;
- ii) Het is merkwaardig dat eerste verzoeker geen duidelijke reden kan geven waarom de leden van Asa'ib ahl al-Haqq een samenwerking wilden aangaan met hem en zijn broer;
- iii) Het doet de wenkbrauwen fronsen dat eerste verzoeker geen concrete details heeft over het zakenvoorstel dat hem gedaan werd en dat hij, als zakenman, niet eens een nieuw en mogelijks interessant zakenvoorstel zou aanhoren;
- iv) Het is merkwaardig dat eerste verzoeker en zijn broer de personen, nadat zij zich bij hun tweede bezoek als leden van Asa'ib ahl al-Haqq kenbaar hadden gemaakt, zo brutaal wegstuurden en dreigden met een telefoontje naar de politie, gezien zij op dat moment gewapend waren;
- v) Zowel eerste als tweede verzoeker kunnen niet aanduiden hoeveel tijd er tussen het tweede bezoek en het vertrek van A.A.S. zat, noch kunnen zij verantwoorden waarom A.A.S. besloot om alleen te vertrekken vlak na het incident met de militieleden;
- vi) In de context van zijn relaas houdt het weinig steek dat eerste verzoeker niet al onmiddellijk alarm sloeg toen bleek dat zijn broer zijn telefoon niet opnam en nooit in de koffiezaak gearriveerd was, maar tot de ochtend erna wachtte, toen hij het lijk van zijn broer voor de deur vond;
- vii) Het is bevreemdend dat eerste en derde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaren dat het lichaam van A.A.S. de volgende ochtend voor de deur van hun huis terugvonden werd, terwijl eerste verzoeker bij de DVZ verklaart dat A.A.S. pas 'enkele dagen' na het tweede bezoek van de militieleden 'vermist' geraakte;
- viii) Het is bevreemdend dat A.A.S. onmiddellijk vermoord werd, maar dat uit de dreigbrief blijkt dat verzoekers voorlopig met rust gelaten werden, terwijl de militieleden nochtans wisten waar zij woonden en even dierf hadden kunnen te werk gaan als klaarblijkelijk bij A.A.S. gebeurd was;
- ix) Dat verzoekers geen idee hebben van wat er verder met de winkel gebeurd is na hun vertrek, terwijl dit nochtans de reden was van alle moeilijkheden en de dood van A.A.S., wijst op een grote desinteresse in het eigen vluchtrelaas, hetgeen de geloofwaardigheid ervan volledig ondermijnt;
- x) De door verzoekers neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen nu (a) de kopieën van de identiteitskaarten van verzoekers en de woonkaart van eerste verzoeker hoogstens een aanduiding vormen van hun identiteit en herkomst, die in de bestreden beslissingen momenteel niet betwist worden; (b) de kopie van de badge als zakenman van eerste verzoeker hoogstens een aanduiding betreft van zijn tewerkstelling, hetgeen in de bestreden beslissingen momenteel niet betwist wordt; (c) het overlijdenscertificaat van A.A.S. – aangenomen dat het effectief om A.A.S. gaat en hij effectief vermoord werd, wat niet werd aangetoond – slechts een kopie betreft en hoogstens een aanduiding is van diens overlijden, maar geenszins aantoont door wie of waarom hij gedood werd; (d) de kopie van het certificaat van de Martelarenassociatie in hoofde van A.A.S., en de kopie van de dreigbrief hun vluchtrelaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken, alsook hebben deze, gelet op het makkelijk te manipuleren karakter van kopieën, überhaupt weinig of geen bewijswaarde en omdat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat alle soorten Iraakse documenten onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan; (e) de kopieën van de psychologische attesten en het medisch attest van eerste verzoeker geen causaal verband aantonen met de door hem geopperde redenen voor zijn vertrek uit Irak, alsook kunnen de diagnose of vaststellingen gedaan in deze attesten geenszins de door hem voorgehouden asielmotieven aantonen;
- xi) Het gegeven dat aan M. de vluchtelingenstatus werd toegekend in België wijzigt evenmin de bovenstaande appreciatie gezien (a) de problemen van M. geenszins gerelateerd zijn aan het huidige vluchtrelaas van verzoekers; (b) elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordeeld dient te worden.

4.4.3. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijven. De bestreden beslissingen motiveren terecht dat verzoekers de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt hebben en dat zij niet aannemelijk maken dat zij Irak verlaten hebben omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.4.3.1. De commissaris-generaal oordeelt vooreerst op goede gronden dat verzoekers hun problemen met de Asa'ib ahl al-Haqq-militie niet aannemelijk maken, nu zij slechts zeer beperkte verklaringen kunnen afleggen over de twee bezoeken die de militieleden brachten aan de elektriciteits- en bouwwinkel van eerste verzoeker en zijn broer (NPO eerste verzoeker, p. 12).

Vooreerst beschikken zij over zeer weinig informatie aangaande de personen die in de winkel langskwamen. Eerste verzoeker kan niet aanduiden hoe zij heetten, uit welke buurt zij afkomstig waren en of zij tijdens hun eerste bezoek wapens droegen. Nochtans is hij wel in staat om, bevroegd naar het tweede bezoek, meteen aan te geven dat zij gewapend waren. Hij stelt verder weliswaar dat zij deel uitmaakten van Asa'ib ahl al-Haqq omdat zij hun lidmaatschapskaart getoond hadden, maar kan niet aanduiden welke positie zij binnen de militie innamen (NPO eerste verzoeker, p. 13, 16-17).

Voorts kunnen verzoekers nauwelijks details geven over het zakenvoorstel dat aan eerste verzoeker en zijn broer gedaan werd. Zo kunnen zij niet verklaren waarom de militieleden precies met eerste verzoeker en zijn broer in zee wilden gaan. Eerste verzoeker stipt hieromtrent louter aan dat zij een goed draaiende en gekende winkel hadden en werpt op dat zij misschien een ander doel voor ogen hadden. Erop gewezen dat dit toch geen voor de hand liggende keuze was, gezien zij soennieten waren en het een sjiiitische militie betrof, herhaalt eerste verzoeker slechts dat hij het niet weet en dat zij mogelijks hun zakenpartners wilden worden om hen erna uit de zaak te kunnen zetten (NPO eerste verzoeker, p. 17). Dat de militieleden zouden opteren voor dergelijke omslachtige manier van werken, maken zij niet aannemelijk, te meer er redelijkerwijze verondersteld kan worden dat er nog andere winstgevende en aangeprezen zaken in de buurt waren. Hierbij komt dat hij niet kan aangeven op welke manier de militieleden ervoor zouden zorgen dat zij minder belastingen zouden moeten betalen, noch waar zij de goedkopere producten zouden halen of om welk soort producten het zou gaan (NPO eerste verzoeker, p. 18). Zijn betoog, dat er niet over deze zaken gesproken werd omdat zij geen vreemden in hun zaak wouden introduceren en het voorstel aldus meteen werd afgewezen, kan niet overtuigen, gezien het niet geloofwaardig is dat eerste verzoeker en zijn broer, als zakenmannen, een potentieel interessante opportuniteit niet eerst zouden aanhoren alvorens hierover een beslissing te nemen. Zij wisten immers bij het eerste bezoek nog niet dat het om leden van Asa'ib ahl al-Haqq ging (NPO eerste verzoeker, p. 17-18). Dit gebrek aan informatie, dat verzoekers onbetwist laten, wijten zij aan de psychologische kwetsbaarheid van eerste verzoeker, waar zij stellen dat die een impact gehad heeft op zijn verklaringen. Deze kritiek is echter niet dienstig. In punt 4.3.1. werd reeds geoordeeld dat er uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud geen indicaties van dermate geheugenproblemen blijken waardoor hij niet in staat zou zijn om relevante gebeurtenissen uit het verleden en die de aanleiding hebben gevormd voor zijn vlucht uit zijn herkomstland te omschrijven. Bovendien blijkt dat eerste verzoeker er, ondanks zijn psychologische toestand, beschreven in de twee neergelegde psychologische attesten van 30 maart 2022 en 20 november 2023 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2-3), wel degelijk in slaagt om nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen af te leggen over andere zaken zoals zijn vorige woonplaatsen, zijn werkzaamheden en de data waarop zijn broer stierf en zij Irak verlieten (p. 7-9; 11-12). Eerste verzoekers psychologische situatie kan aldus bezwaarlijk op selectieve wijze worden ingeroepen als verantwoording voor zijn gebrekkige kennis omtrent de kernaspecten van hun asielrelaas. Aan de zelfgeschreven brief van tweede verzoeker, waarin hij, na confrontatie met de negatieve beslissingen, zijn vaders verklaringen tracht te verduidelijken en nogmaals een overzicht geeft van de door hen voorgehouden gebeurtenissen, kan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde worden verleend (verzoekschrift, stuk 2). Door het louter herhalen van de vluchtmotieven en het preciseren van enkele zaken waartoe zijn vader zogezegd niet in staat was – wat geenszins blijkt een lezing van het persoonlijk onderhoud –, slagen verzoekers er niet in om de voorgaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, te doen ontkrachten.

4.4.3.2. De geloofwaardigheid van verzoekers' vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door het voorgehouden flagrante gebrek aan voorzichtigheid waarvan A.A.S. getuigd heeft.

Indien eerste verzoeker werkelijk benaderd werd door leden van de militie Asa'ib ahl al-Haqq, is het allerminst aannemelijk dat A.A.S., nadat hij dit te weten kwam en zag dat zij gewapend waren, zou beginnen discussiëren, roepen en ermee dreigen de politie te bellen (NPO eerste verzoeker, p. 13). Bovendien wordt dergelijke opstandige manier van handelen tegengesproken in hun verzoekschrift, waar zij aanvoeren dat zij de militieleden helemaal niet bruut weggestuurd hebben en hen simpelweg "verzocht hebben te vertrekken". Nochtans hebben zij bij het CGVS uitdrukkelijk verklaard dat A.A.S. zeer kwaad werd en aan hen zei "*Maak dat jullie wegkomen*". Hij zou verder gedreigd hebben dat hij de politie zou bellen als zij niet zouden vertrekken, (NPO eerste verzoeker, p. 13; NPO A., p. 10). Dat zijn broer niet de nodige ernst verbonden zou hebben aan het plotse verschijnen van Asa'ib ahl al-Haqq in zijn winkel en geen acht zou geslagen hebben op het gegeven dat zij gewapend waren, is dan ook niet aannemelijk. Eerste verzoeker stelt voorts dat zijn broer, nadat hij de militieleden bij hun tweede bezoek de deur had gewezen, de winkel verliet om koffie te gaan drinken in een koffiezaak in de buurt (NPO eerste verzoeker, p. 13). Dat A.A.S. na deze ingrijpende gebeurtenis, waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat die bij hem een grote indruk moet hebben nagelaten, alleen vertrekt, zonder hierbij enige voorzorgsmaatregelen te nemen, is volstrekt onwaarschijnlijk. Hierop gewezen, verklaart eerste verzoeker zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als in het verzoekschrift dat dit niet ongewoon was en dat zijn broer niet snel bang was (NPO eerste verzoeker, p. 19). Dit biedt echter geen verklaring voor zijn risicovol gedrag, te meer gezien de militieleden hem letterlijk lieten weten dat zij hem verantwoordelijk stelden en dat eerste verzoeker zijn broer waarschuwde voor het gevaar (NPO eerste verzoeker, p. 13). Bovendien is het bevreemdend dat eerste verzoeker enerzijds stelt dat zij nog enige tijd hebben nagepraat over het voorval, maar anderzijds niet kan aangeven na hoeveel tijd zijn broer de winkel

verliet. Waar verzoekers in hun verzoekschrift opwerpen dat A.A.S. vlak voor sluitingstijd vertrok, vindt dit geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud, nu zij expliciet aangeven dat zij geen besef van tijd hadden (NPO eerste verzoeker, p. 13, 19; NPO tweede verzoeker, p. 10).

4.4.3.3. Verzoekers' verklaringen over het lot van A.A.S. en de verdere bedreigingen aan hun adres kunnen evenmin overtuigen.

Vooreerst is het niet aannemelijk is dat verzoekers, gelet op het incident dat zij die dag hadden meegemaakt, niet meteen alarm sloegen nadat zij A.A.S. niet konden bereiken en te horen kregen dat hij nooit was opgedaagd in de koffiezaak (NPO eerste verzoeker, p. 14, 19). Sterker nog, eerste verzoeker stelt dat hij de eigenaar van de koffiezaak, die vroeg of er iets aan de hand was, verzekerde dat alles in orde was (NPO eerste verzoeker, p. 19). Waar dit volgens verzoekers een verkeerde interpretatie betreft van de commissaris-generaal, nu de eigenaar op dat moment niet aanwezig was in de koffiezaak, gaan zij eraan voorbij dat eerste verzoeker uitdrukkelijk verklaart dat de eigenaar van de zaak liet weten dat A.A.S. nooit is komen opdagen (NPO eerste verzoeker, p. 19). De eigenaar had hier dus wel degelijk weet van, in tegenstelling tot wat vooropgesteld wordt in het verzoekschrift. Dat zij meteen contact hebben opgenomen met de politie, die hen liet weten dat een persoon vierentwintig uur vermist dient te zijn alvorens zij in actie schieten, vindt dan weer geen weerslag in verzoekers' verklaringen. Eerste verzoeker verklaart immers dat hij bezorgd was en gewacht heeft op zijn broers thuiskomst totdat hij ging slapen (NPO eerste verzoeker, p. 14), maar maakt nergens melding van een tussentijds bezoek aan de politie. Waar verzoekers betogen dat deze verklaringen niet correct vertaald werden, kunnen zij geenszins gevolgd worden. Zoals duidelijk blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud verklaarde eerste verzoeker de tolk goed te begrijpen en werd hem verduidelijkt dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moeten gemeld worden (NPO eerste verzoeker, p. 2). Aan het einde van het gehoor verklaarde eerste verzoeker verder de tolk heel goed begrepen te hebben (NPO eerste verzoeker, p. 23). Er blijken zich uit de lezing van het gehoorverslag geen communicatieproblemen tussen eerste verzoeker en de tolk voorgedaan te hebben, integendeel, de tolk gaf meermaals extra verduidelijkingen (NPO eerste verzoeker, p. 9, 11, 13, 17, 20). Ook na afloop van het persoonlijk onderhoud werden geen opmerkingen in die zin kenbaar gemaakt, hoewel verzoekers hiertoe in de mogelijkheid werden gesteld.

Vervolgens legt eerste verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat zijn broer gedood werd. Hoewel zowel hij, als derde verzoeker verklaren dat zij het lichaam van A.A.S. voor de deur van hun huis terugvonden op de dag na het tweede bezoek van de militieleden, zijnde 5 april 2022 (NPO eerste verzoeker, p. 9, 14, 19, 26; NPO derde verzoeker, p. 9), stelt eerste verzoeker bij de DVZ dat zijn broer pas enkele dagen na het tweede bezoek van de militieleden vermist raakte (AD CGVS (eerste verzoeker), deel DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Waar verzoekers deze tegenstrijdigheid trachten te vergoelijken door wederom te verwijzen naar de psychologische toestand van eerste verzoeker ten tijde van zijn gehoor bij de DVZ, kunnen zij niet gevolgd worden. Uit het administratief dossier blijkt dat de CGVS-vragenlijst in het Arabisch aan hem werd voorgelezen, dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS (eerste verzoeker), deel DVZ, Vragenlijst CGVS; NPO eerste verzoeker, p. 5). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde hij weliswaar dat hij ten tijde van het verhoor op de DVZ zeer gestresseerd en verloren was en dat er fouten in zijn verklaringen geslopen zijn, maar biedt de *protection officer* hem de kans om eventuele fouten recht te zetten, waarvan hij ook gebruik maakt (NPO eerste verzoeker, p. 5). Indien de omstandigheden aldaar van die aard zouden zijn geweest dat een correct verhoor en het geven van antwoorden niet mogelijk of bemoeilijkt werd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan melding maakt wanneer dit hem wordt gevraagd, eventueel aan de hand van een geheugensteuntje, wat hij voor deze tegenstrijdigheid aldus niet gedaan heeft.

Verzoekers kunnen voorts geen dienstige verklaring bieden voor het verschil in behandeling tussen hen en A.A.S., wat wederom afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun relaas. Verzoekers verklaren dat zij, de dag na de moord op A.A.S., een brief van de militieleden vonden waarin geschreven stond dat zij gedood zouden worden, net zoals A.A.S., indien zij zouden weigeren met hen samen te werken (NPO eerste verzoeker, p. 20; NPO tweede verzoeker, p. 11). A.A.S. zou echter meteen na de woordenwisseling en zelfs nog voordat hij de koffiezaak kon bereiken, zonder enig voorafgaand contact vermoord zijn (NPO eerste verzoeker, p. 13-14). Het is onwaarschijnlijk dat de leden van de Asa'ib ahl al-Haqq-militie, indien zij eerste verzoeker en zijn broer werkelijk viseerden omwille van hun weigering van het zakenvoorstel, zouden beslissen om meteen actie te ondernemen tegen A.A.S., doch zouden opteren voor een dermate andere handelswijze ten aanzien van eerste verzoeker en zijn familie. Dat zij enkel A.A.S. zouden viseren omdat hij degene was die een verhitte discussie met hen had (NPO eerste verzoeker, p. 20), is niet ernstig, te meer nu zij dit in hun verzoekschrift minimaliseren (zie *supra*). Voorts heeft eerste verzoeker samen met zijn broer aangegeven heeft dat zij niet geïnteresseerd waren in het zakenvoorstel en hen eveneens bedreigd, nu hij verklaart dat hij hen tijdens het tweede bezoek aan de winkel uitdrukkelijk gezegd heeft dat hij de politie zou bellen (NPO eerste verzoeker, p. 13). Met hun betoog in het verzoekschrift, dat dit wel een logische werkwijze was gezien de moord op A.A.S. het gevolg was van een weigering van hun aanbod en ongehoorzaamheid en dat de dreigbrief fungeerde als een waarschuwing en een kans, zijn zij niet in staat voorgaande vaststellingen

te doen ombuigen, gezien zij eerste verzoeker en zijn familie op deze manier de kans om de nodige maatregelen te treffen om onder te duiken of te vluchten, wat zij ook gedaan hebben.

De door verzoekers neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze de voorgaande vaststellingen kunnen doen ombuigen. Waar zij de mening zijn toegedaan dat de commissaris-generaal de door hen neergelegde documenten zomaar ter zijde heeft geschoven omwille van hun gebrek aan geloofwaardige verklaringen en de hoge corruptiegraad in Irak, kunnen zij allerminst gelijk worden gegeven. Verzoekers gaan er met hun kritiek immers aan voorbij dat er wel degelijk een individuele analyse gebeurd is van de documenten, waarbij er gemotiveerd werd zowel omtrent de inhoud als de bewijswaarde.

De kopieën van de paspoorten, de woonkaart en eerste verzoekers badge als zakenman zijn hoogstens aanduidingen van verzoekers' identiteit, herkomst of werkzaamheden, die in de bestreden beslissingen niet ter discussie staan (AD CGVS (eerste verzoeker), documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 4-6; AD CGVS (tweede verzoeker) en (derde verzoeker), documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). De foto van hun winkel (aanvullende nota d.d. 9 december 2024, stuk 4), ontbreekt iedere bewijswaarde, nu dit kan gaan om eender welke winkel op eender welke plaats en tijdstip genomen en het bovendien geen enkele informatie biedt over een incident met militieleden. De facturen, het eigendomscertificaat en het belastingsdocument (aanvullende nota d.d. 9 december 2024, stukken 5-7) zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor zij overeenkomstig artikel 8 van het Procedurereglement niet in overweging genomen worden. De overlijdensakte van 6 april 2022 vermeldt dat A.A.S. op 5 april 2022 overleden is aan de gevolgen van schotwonden in het hoofd en dat dit gebeurd is op straat (AD CGVS (eerste verzoeker), documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7). Zelfs indien de dood van A.A.S. voor waar zou worden aangenomen, dan nog biedt dit attest geen uitsluitel over de omstandigheden waarin A.A.S. overleden is, noch over de eventuele dader. Evenmin bevat het enige informatie die verzoekers' relaas kan ondersteunen of de geloofwaardigheid ervan kan herstellen. Het kopie van het certificaat van de Martelarenassociatie, dat zich voor wat betreft de inhoud op het voorgaande overlijdensattest baseert, voegt toe dat A.A.S. omkwam ten gevolge van terroristische daden en militaire fouten (AD CGVS eerste verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8). Dit document geeft echter op geen enkele wijze een weergave van de feiten zoals die door verzoekers werden voorgesteld, namelijk dat zij en A.A.S. in een incident verzeild waren geraakt met leden van de Asa'ib ahl al-Haqq-militie omwille van de weigering van hun zakenvoorstel, waardoor de inhoud ervan evenmin van aard is om de geloofwaardigheid van hun verklaringen te herstellen. Hetzelfde geldt voor de neergelegde dreigbrief (AD CGVS eerste verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 9), waar slechts op algemene wijze in vermeld staat dat verzoekers hetzelfde lot zullen treffen als "uw broer" indien zij geen gevolg geven aan "hun" bevelen. Er staat geen datum of tijdsaanduiding op de brief vermeld, noch enige afzender, noch enige concrete weergave van de redenen waarom men naar verzoekers op zoek zou zijn. Er kan dan ook geen rechtstreeks verband met verzoekers' vluchtrelaas worden vastgesteld zodat deze brief geen voldoende bewijskrachtige en overtuigende elementen bevat die aannemelijk maken dat verzoekers in Irak vervolgd worden door de Asa'ib ahl al-Haqq-militie. Bovendien betreffen alle door verzoekers neergelegde documenten kopieën, die door simpel knip- en plakwerk in elkaar kunnen worden geknutseld, waardoor de bewijswaarde ervan zeer beperkt is.

4.4.3.4. Dat verzoekers voorts niet in staat zijn informatie te geven over wat er verder nog gebeurd is met de winkel na hun vertrek uit Irak (NPO eerste verzoeker, p. 21; NPO tweede verzoeker, p. 12, NPO, derde verzoeker, p. 11), is, rekening houdend met het gegeven dat hun problemen van hieruit ontstaan zijn en dat deze zaak de enige bron van inkomsten was van het gezin, uitermate bevreemdend en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van hun relaas. Zij kunnen dit opmerkelijk gebrek aan informatie bezwaarlijk verantwoorden door te stellen dat eerste verzoekers echtgenote zich niet buitenshuis begeeft en dat zij geen contact hebben met andere personen in Irak (NPO eerste verzoeker, p. 21; NPO tweede verzoeker, p. 6-7; NPO derde verzoeker, p. 6). Zelfs als zou het leven van eerste verzoekers echtgenote zich voornamelijk binnenshuis afspelen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op zijn minst weet wat er met de zaak gebeurd is en/of zij hier nog verdere opbrengsten uit haalt. Bovendien woont zij in bij haar zus, staat zij op regelmatige basis in contact met haar echtgenoot en zonen en bevindt de winkel zich volgens derde verzoekers verklaringen, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, in dezelfde buurt van het huis van haar zus (NPO eerste verzoeker, p. 10; NPO tweede verzoeker, p. 5; NPO derde verzoeker, p. 6, 11). Dat het niet mogelijk is om informatie in te winnen over de huidige staat van de winkel, blijkt allerminst. Voor wat betreft de documenten die zij voegen aan hun aanvullende nota teneinde – weliswaar tevergeefs – de huidige situatie van de winkel aan te tonen, wordt verwezen naar wat *supra* uiteengezet werd onder punt 4.4.3.3..

4.4.3.5. Tot slot laten verzoekers de terechte en pertinente overwegingen aangaande de internationale beschermingsstatus van M. in de bestreden beslissingen volledig ongemoeid, zodat deze, bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal overgenomen worden.

4.4.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' vluchtrelaas en zij niet aannemelijk hebben gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.5.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting kunnen verzoekers zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun vluchtrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan andere problemen te hebben gekend in Irak.

4.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024 als uit de *Country Guidance: Iraq* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen alsook de *Country Guidance: Iraq* van november 2024 zoals vermeld in verzoekers aanvullende nota, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers betwisten niet dat, gezien de door hen afgelegde verklaringen (NPO eerste verzoeker, p. 7-8; NPO tweede verzoeker, p. 4; NPO derde verzoeker, p. 4-5), *in casu* de veiligheidssituatie in Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld in Bagdad een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Iraq* van november 2024 (p. 77).

Uit de medische documenten (AD CGVS (eerste verzoeker documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-3), blijkt niet op gefundeerde, objectieve wijze dat eerste verzoeker niet of minder in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten of risico's of gevaren te vermijden en dat zijn fysieke of psychische gezondheidstoestand leidt tot een dermate verhoogd risico op willekeurig geweld dat hij subsidiaire bescherming behoeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de neergelegde medische en psychologische attesten blijkt immers niet dat eerste verzoekers mentale gezondheid dermate precair is of zodanig is beschadigd dat hij, in vergelijking met andere burgers in Irak, over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Evenmin blijkt dat het zelfstandig en adequaat functioneren van verzoeker omwille van enige mentale gezondheidsproblemen dermate is aangetast dat hij minder weerbaar is of dat er sprake is van een verhoogde kwetsbaarheid. Bovendien beschikt hij nog steeds over een familiaal netwerk in Irak, nu zijn echtgenote nog in Irak verblijft, samen met haar zus (NPO eerste verzoeker, p. 10; NPO tweede verzoeker, p. 5; NPO derde verzoeker, p. 6) en hij vergezeld wordt van zijn meerderjarige zonen, zijnde tweede en derde verzoeker, wiens respectievelijke beslissingen eveneens het voorwerp uitmaken van onderhavig beroep. Bovendien verblijven verzoekers nog maar iets meer dan twee jaar in België, waardoor niet kan worden aangenomen dat zij niet meer vertrouwd zijn met de veiligheidssituatie in Bagdad. Het tegendeel wordt alleszins niet aannemelijk gemaakt. Het geheel van voorgaande elementen samen bekeken, noopt tot de vaststelling dat eerste verzoekers medische en psychologische problemen geen persoonlijke omstandigheden betreffen die maken dat dit voor hem tot een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon ten gevolge van het aanwezige willekeurig geweld zou leiden. Er zijn aldus geen indicaties voorhanden op basis waarvan besloten kan worden dat verzoekers, omwille van de gezondheid van eerste verzoeker, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin andere elementen ontwaard worden waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM wordt opgemerkt dat de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.8. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van hun raadsman en een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken om over de grond van het beroep te kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------